

Tuần Báo Vô Vi

26 tháng 6 năm 2011

Số 35

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Lục căn lục trần còn mê muội làm sao giúp họ thức tâm ?
- 2) Người tu làm sao mới được sáng trí ?
- 3) Tim ổn định, xác có bền lâu không ?
- 4) Người biết đạo cần làm gì trong giai đoạn này ?
- 5) Bé còn tính chuyện hơn thua với ai không ?
- 6) Hơn thua với chính Bé là sao ?
- 7) Người hi sinh dẫn thân làm phước thì luôn luôn bị người ngoại cuộc phê phán là sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 1 tháng 12 năm 1992 1) Hỏi : <i>Lục căn lục trần còn mê muội làm sao giúp họ thức tâm ?</i> Đáp : Thưa, phương pháp thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp có cách giúp đỡ trực tiếp là co lưới, rã ràng dụng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật. Chấn động nguyên ý Nam Mô A Di Đà Phật khai thông hòa hợp với nguyên ý thanh tịnh thì lục căn lục trần đồng thức giác, càng ngày càng minh mẫn thêm, thì mới nhận rõ được chơn lý tức là sự thật không bao giờ thay đổi được. Kệ: Thuyết thật chơn hành trí sáng thay Khai thông muôn nẻo triển hằng ngày Từ bi tận độ tùy duyên thức Xây dựng Phật Tâm chẳng đổi thay.	Ngày 2 tháng 12 năm 1992 2) Hỏi : <i>Người tu làm sao mới được sáng trí ?</i> Đáp : Thưa, người tu phải chấp nhận sống trong khổ, thiếu thốn đủ mọi mặt thì mới cảm thấy được khả năng của chính mình. Từ sự nhịn nhục của chính mình thì mới thông cảm được mọi mặt mà tiến hóa, cảm thức vạn vật đồng nhứt thể thì sẽ không còn thiếu thốn đua đòi và khổ tâm nữa. Càng hiểu chính mình thì càng ổn định, hành pháp đứng đắn lại càng minh, chỉ biết hành khổ để tự khai mở tâm linh thay vì nói mà không hành, tâm hướng ngoại, biến thể của nó là cạnh tranh vô lý. Sống trong cuộc sống ngăn ngùi nhưng chẳng học được gì, linh khí biến mất, mặt mày tăm tối u mê, trí không sáng, tâm không yên, tự mình giam trong khổ mà không hay, tánh tình trở buộc ngày ngày không tiến. Người chơn tu không cần trống kèn, nhưng cũng có cơ hội thâm tiến trong thanh tịnh, càng hiểu được chính mình lại càng tinh tấn hơn. Kệ: Khai thông trí tuệ chẳng mê hờn Cảm thức trần gian sống nghĩa ơn Tinh đẹp phơi bày tâm chuyển thức Hóa sanh sanh hóa tiến quy hườn.
Ngày 3 tháng 12 năm 1992 3) Hỏi : <i>Tìm ổn định, xác có bền lâu không ?</i> Đáp : Thưa, xác người bộ phận tìm là quan trọng nhứt, muốn bộ phận tìm ổn định thì phải tự gây một tập quán tốt: Là không nên nghĩ xấu cho bất cứ một ai cả, thực hiện tha thứ và thương yêu mọi người thì mới cảm nhận được sự phát triển của lãnh vực từ bi. Thiền nhẹ óc sáng để hòa tan bất cứ trường hợp nào, quý trọng sự siêu sinh của mọi giới, cảm thức rõ sự tiến hóa của tâm linh. Kệ: Tha thứ thương yêu chuyển hành trình Ý thức tâm tư tự phát trình Đời đạo do mình xuyên chuyển tiếp Phóng thâu tự thức cũng do mình.	Ngày 4 tháng 12 năm 1992 4) Hỏi : <i>Người biết đạo cần làm gì trong giai đoạn này ?</i> Đáp : Thưa, người biết đạo trong giai đoạn này cần tự thức nhiều hơn để tránh sự động loạn lôi cuốn theo sự biến chuyển của thiên cơ. Người đạo sống trong xác phàm cần nhịn nhục nhiều hơn lúc nào hết, tự dứt khoát trần tâm, tranh đấu giựt giành chuyện tạm mà đành quên chơn tâm tư thức, uống cho một kiếp người tu học. Kệ: Tu tâm khai triển ngoài trong Thức giác tâm tư nguyện một lòng Học đạo quy hồi tâm thức giác Khai thông đời đạo chẳng lòng vòng.

Ngày 5 tháng 12 năm 1992 5) Hỏi : Bé còn tính chuyện hơn thua với ai không ? Đáp : Thưa, Bé lúc nào cũng tính chuyện hơn thua với chính Bé mà thôi.	Ngày 5 tháng 12 năm 1992 6) Hỏi : Hơn thua với chính Bé là sao ? Đáp : Thưa, tính hơn thua với chính Bé là giữ nghiêm luật tu học, thì Bé mới cảm thấy vạn vật đồng nhứt thể, thức hòa đồng của Bé cũng sẽ được gia tăng. Bé càng dứt khoát chuyện đời hướng về thanh tịnh nhiều hơn, tự thức trong thanh tịnh, quý yêu Trời Phật lẫn khối óc thanh tịnh ở trần gian. Kệ: Thương yêu cố gắng hướng tâm bàn Giúp đỡ trần gian sống cảm an Trong đạo có đời duyên tận độ Thuyết minh Phật Pháp gieo pháp tràng.
Ngày 6 tháng 12 năm 1992 7) Hỏi : Người hi sinh thân làm phước thì luôn luôn bị người ngoại cuộc phê phán là sao ? Đáp : Thưa, người ngoại cuộc lúc nào cũng rảnh rang, ngoài sự phê phán là người sẽ không có việc làm, bắt buộc họ phải phê phán, để tận dụng nguyên khí của Trời Đất, nhiên hậu mới có cơ hội thức tâm. Bé nhận thấy hai phương diện đều đang làm việc cho tâm thân, đồng thức tâm trong luật nhân quả. Kệ: Kích động tu thân tự tiến lần Giải mê phá chấp tự minh phần Đạo đời hai ngã tùy tâm tiên Lập hạnh bình tâm xét xét phân.	

Tết Mậu Ngọ

Thần linh, có người cương quyết tự hành tiến theo khoa học và có người ở trên căn nhẹ sáng suốt riêng biệt. Chúng ta ở đây có mọi người mọi ý thức khác nhau nhưng mà cũng phải tìm hiểu chơn lý tận cùng của mọi sự việc. Cho nên, chúng ta có cơ hội hội ngộ để gặp nhau học hiểu và tiến hóa. Đó, cho nên cái sự trao đổi rất quý báu trong một năm đã qua, rồi các bạn sẽ từ từ tiến lên và tự học nữa tới một năm ở kỳ tới nữa. Rồi tại sao chúng ta tìm cách để tu? Chúng ta sợ chết để tu? Không! Có nhiều người hiểu kỳ nói cái này lạ quá tôi tu ra thế nào? Tu xem coi thử thế nào? Nhưng mà có người nói rằng sự thật vậy con người có hồn, nếu không có hồn có vía tại sao ban đêm tôi nằm tôi thấy chiêm bao thế này, thế kia, thế nọ, và tôi có thể biết trước những chuyện gì xảy đến cho tôi nữa là khác. Có nhiều người đã có những linh tánh như vậy. Rồi có nhiều người nói tôi đau khổ quá tôi cầu nguyện tôi được may mắn, tôi cũng tin có sự thiêng liêng.

Còn cái phương pháp đăng này là cái gì? Phương pháp đăng này là cởi mở tất cả những sự mê tín bất minh, mà tới chỗ trọn lành tự tín và chứng nghiệm rõ ràng, chính trong cái thần thức của mình giao cảm và được biết rõ. Cho nên, cái phương pháp này đối với cơ thể, đối với bản thân thì được sức khỏe, đối với tâm linh lại cởi mở. Cho nên, cái pháp này không phải nói rằng là tôi tu bên đạo nào, đạo nào, không tu cái này được. Cái tu này kêu bằng khứ trước lưu thanh thì pháp nào cũng về đây để học mở và giải để tiến mà thôi. Cho nên, các bạn đã ý thức rõ khi các bạn đến đây học và nghiên cứu cái phương pháp này là cái phương pháp của mình giải quyết cho mình mọi sự đen tối, mê muội. Mình thiếu dũng, cho nên mình sống trong lưng chừng.

Bây giờ, chúng ta tu đây là đại hùng đại lực đại từ bi, sửa chữa những cơ cấu hiện hành của bộ đầu chúng ta, ngũ tạng của chúng ta, luồng điện xương sống của chúng ta cũng phải sửa hết là mình phải dũng mình mới sửa được. Bởi vì, cha mẹ sanh ra sao để vậy chớ bắt tôi sửa, nhưng mà tôi thấy tôi sửa cái này nó hợp chiều hơn và nó sẽ sáng suốt hơn và nó nhẹ nhàng hơn. Cho nên tôi mới học cái pháp này để sửa.

Còn nói về đời, con người bận rộn tại sao? Đau khổ ở chỗ nào? Con người bận rộn là tại vì nó bệnh hoạn, thần kinh nó không được ổn định, cơ tạng nó không được yên, nó mới lộn xộn. Cho nên, chúng ta tu cái pháp này để cho thần kinh nó ổn định, cơ tạng nó được yên ổn. Đối về đời, đối với gia đình chúng ta thấy không bệnh hoạn, con người chúng ta vui khỏe thì vui vẻ với mọi người và giúp đỡ mọi người, đó là chuyện hữu ích nhất ở trong xã hội quần chúng. Vì chúng ta mỗi người đều lớn tuổi hết rồi, có nhiều người đã tu qua nhiều pháp rồi, muốn tìm một cái hay để giúp đỡ đời thì ngay bây giờ thấy rõ ràng phải trở về với mình để giúp mình. Cho nên, mới ý thức rõ mới tu. Tu rồi thì chúng ta thấy chúng ta đã dời rồi từ hạ thừa, từ lỗ rún sắp xuống là chúng ta đã thanh lọc nó được rồi, nó đã bớt cái tình dục. Lên tới trung thừa nó bớt nghi kỵ mọi người và nó bớt nghĩ những sự vẩn vơ. Tới trung ương nó quyết định là phải tiến tới sự thanh cao tốt đỉnh, rồi mới xuống ra hỗ trợ để giúp những phần trước đang lênh bênh giữa dòng sông đau khổ. Đó, cho nên phải hành để tới. Nhưng mà các bạn đã nhiều người đi được rồi, có thanh điền rồi, khi tướng tới Phật là ứng hồng hết cả mặt mày và nhẹ nhàng. Đó là cái phần thanh điền đã tiến hóa lên tới thượng tầng hòa hợp với hư không. Cho nên, chúng ta tu vì lý do rõ rệt và chúng ta phải tìm trở về nguyên căn vô cùng tận của mọi người. Sự sáng suốt của các bạn là vô cùng tận không phải là eo hẹp. Tôi nhắc hoài nhắc hàng tuần bạn không có eo hẹp đâu, bạn đừng nghĩ chuyện eo hẹp. Lúc oa oa ra đời thì bạn ở trong phạm vi eo hẹp rồi, sợ đủ thứ. Mọi người giúp đỡ bạn, bây giờ bạn lớn lên bạn ráng giúp đỡ mọi người và qua nhiều cuộc thử thách, nhiều truông đau khổ nhưng vẫn vượt qua được thì chúng ta thấy vô cùng tận không?

Nhiều người ở trong gia đình không gạo ăn nhưng mà ý thức rồi nó cũng đầy đủ. Rồi nó cũng vượt qua những cái nạn tai, lần lần đi tới sự thanh cao cởi mở, rồi biết khuyên đời giúp đời và giải khuyên sự đau khổ của mọi người. Bàn bạc lẫn nhau để tìm cái phương pháp trong sinh kế, sống trong lẽ sống. Đó, chính bà con đây ai cũng có đã và đang dự cái tình trạng đó. Cho nên, chúng ta thấy chúng ta có một

khối óc vô cùng tận. Còn cái hành trình tu của chúng ta đây, chúng ta cũng phải đi vô trong thậm thâm vi diệu vô cùng tận. Đã nói thậm thâm vi diệu thì các bạn phải đi hoài đi hoài, đi mãi đi mãi, tu hoài tu hoài, các bạn mới trở về thực giác, trở về cái chơn hồn của các bạn, rồi các bạn mới ở mọi trạng thái lúc đó các bạn mới không động.

Người này chọc câu các bạn giận, người kia chọc câu các bạn giận, các bạn không chịu ở ngay tâm trạng của người chọc bạn. Anh thấy chưa? Ở ngay trong tâm trạng của người chọc bạn thì bạn đâu có giận, chính bạn chọc bạn chớ ai, thấy không? Ta là mọi người mọi người là ta. Rồi hỏi thấy cái người khổ cái mình than lại khổ, tôi nói khổ là tôi khổ chớ ai là bạn không cho vàng bạc, không cho tiền của, nhưng mà phần thanh điền của bạn có mà bạn biết suy tư như vậy. Sự đau khổ của người kia là sự đau khổ của tôi thì phần thanh điền nó đem sự sáng suốt cho người đau khổ. Người đau khổ không phải có cái bánh mà giải tỏa được. Người đau khổ vì tâm hồn họ thiếu sáng suốt. Mà bạn tưởng rằng họ là bạn, tự nhiên bạn trao một cái thanh điền vô bờ bến, vô biên, vô cực độ để chiếu rọi cho tâm hồn họ thức giác, họ tăng thêm nghị lực phấn đấu để họ chống trả với nghịch cảnh hiện hữu họ mới tiến tới được.

Cho nên, tại sao đấng này người ta khuyên các bạn nên ở nhà tu thiền cho nhiều. Mà các bạn bị ai ghét, bị ai chửi các bạn mới đưa tâm tư lạnh; tưởng là thanh điền các bạn đến rồi. Cái người mà ác trước đó sẽ được hưởng cái phần thanh điền cao siêu đó, cũng như Trời Đất đang và đã cho chúng ta phần thanh điền cao siêu đó.

Ta giận ông Trời ta đứng ngay giữa Trời, chúng ta chửi cũng không có ai giận chúng ta hết. Khi mà chúng ta ý thức được sự thanh cao bên trên thì chúng ta hưởng liền, thấy cởi mở liền, thấy vui tươi liền.

Dòm thấy ngũ tạng ta là kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, nước, lửa, gió, đất thì căn khôn vũ trụ cũng bao nhiêu đó thì chúng ta hòa đồng với các giới, hòa đồng với căn khôn vũ trụ, chúng ta thấy ổn định trong giây phút tức khắc, trở về với chơn lý.

Đó, cho nên các bạn tu cái này là khai mở ra những sự khuất lấp trong nội tâm và những sự uất ức của nội tâm nhưng mà phải bị thử thách. Hành trình các

bạn đi lên phải bị sự thử thách. Bởi vì, trình độ điển quang các bạn chưa có nhiều, bạn có ít tới đó bạn muốn thăng lên cao thì nó phải dội lại luôn luôn nó phải có những trở ngại đó, rồi nó gây cho các bạn buồn, làm cho các bạn phiền, đó là cái thử thách. Bởi tại sao đấng tu thanh nhẹ như vậy mà xảy ra chuyện buồn. Bởi vì, bài học buồn bạn chưa học hết đến vô cùng tận của bài buồn. Cái bài vui bạn chưa học bạn ở trong lưng chừng thành ra bạn phải học hoài. Khi mà chúng ta học hết rồi thì chúng ta hiểu cái buồn rồi, đâu có buồn nữa. Cái gì kêu bằng buồn? Tôi chịu không nổi tôi buồn mà tôi chịu nổi đâu có buồn, thấy không? Ông xã ông về ông nói ngang nói ngược mà tôi chịu nổi tôi đâu có buồn. Bởi vì, tôi ở tâm trạng ông, tôi thấy ông khổ hơn tôi vì ông chưa hiểu ông. Nếu ông hiểu ông, ông đâu có chọc tôi làm gì, thì mình đâu có buồn. Chưa đi tới vô cùng tận của cái buồn thì chưa thoát khỏi cái buồn, còn ở trong lưng chừng của sự buồn phiền. Cho nên ai chọc chút buồn, tâm tư thấy buồn.

Đó, nhiều người không hiểu trong cái cơ tạng các bạn nó làm cho các bạn buồn, cái tánh các bạn làm cho các bạn buồn, cái dục tánh nó cũng làm cho các bạn buồn. Nhưng mà khi mà các bạn bị dục nhiều các bạn thấy, các bạn tìm hiểu tu lần lần các bạn thấy dục cũng là chơn lý, dục cũng là cái làm việc ở trong căn khôn vũ trụ. Dục liên tục, dục dữ dội hơn nữa là đem phần thanh điền lên trên bộ đầu để cho nó tiến hóa khỏi cái phạm trần để nó làm việc, trở về căn bản dục tiến của nó. Thì chúng ta thấy nhờ cái dục mới có cao siêu chớ, nhờ cái dục mới có cha mẹ mới có chúng ta ngồi đây nói đạo chứ, phân lý cãi lời chớ, thấy không? Nhưng mà cái đó cái phạm trần ô trước thôi. Còn cái phần thanh cao trong thâm tâm mọi người. Nếu tôi không dục thế gian mà tôi tu, tôi sửa tôi có phương pháp dục tiến thiên đàng thì tôi đi lên nữa, và tôi sẽ dục nhiều gấp triệu lần hơn hồi trước. Hồi trước, tôi chỉ một vợ một chồng mà bây giờ cái điển tôi tất cả căn khôn vũ trụ đều có mặt tôi hết, tôi đâu còn dục nữa, tôi thấy dục là làm việc, dục là tiến hóa, dục là cởi mở, dục là thanh cao. Nếu tôi chịu đi tới cái sự cao bên trên của căn khôn vũ trụ.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 08/02/1978)

Thông Báo

Trong tuần qua, thiền viện Hội Tự Tâm Linh Cùng Tiến Tới (Jolicoeur) bất ngờ nhận được sự phát tâm của 1 bạn đạo bên Mỹ giúp cho 2 bạn đạo nữa ở Việt Nam tham dự Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011 tại Siem Reap. Mặc dù chưa kịp thông báo chính thức nhưng đã có nhiều bạn được đề nghị gần như cùng 1 lúc, đặc biệt lần này có vài bạn miền bắc và miền trung, nên anh bạn hảo tâm này đã quyết định trợ duyên thêm 2 bạn đạo nữa hy vọng cả 3 miền đất nước đều được duyên lành, nhưng rốt cuộc bạn đạo miền trung lại xin nhường chỗ. Đây là danh sách các bạn hữu duyên :

1. **Nguyễn Kim Sơn**, bạn đạo nữ 45 tuổi, Vũng Tàu, tu Vô-Vi được 3 năm.
2. **Nguyễn Thanh Dũng**, bạn đạo nữ 52 tuổi, TP Hồ Chí Minh, tu Vô-Vi được 13 năm.
3. **Lê Văn Khiêm**, bạn đạo nam 38 tuổi, Hà Nội, tu Vô-Vi được 3 năm.
4. **Trần Trung Nguyên**, bạn đạo nam 45 tuổi, Tiền Giang, tu Vô-Vi được 23 năm.

Như vậy sẽ có ít nhất là 12 bạn đạo ở Việt Nam được hỗ trợ đi Đại Hội năm nay : 2 từ miền bắc, 10 từ miền nam. Tất cả những bạn đạo đủ tiêu chuẩn như thông báo trước đây (muốn tham dự Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011 nhưng không có phương tiện tài chánh) trong số 26 bạn đạo được đề nghị đều đã được trợ duyên, trừ người em ruột của anh Trần Trung Nguyên là Trần Chu Toàn, còn đang chờ có thêm bạn đạo phát tâm hoặc khi các bạn được chọn nhưng không thể tham dự Đại hội vì lý do bất ngờ và bất khả kháng từ đây đến ngày Đại hội. Hai anh em này sắp qua Siem Reap dạy học từ thiện cho học sinh nghèo :

1. **Trần Chu Toàn**, bạn đạo nam 32 tuổi, Tiền Giang, tu Vô-Vi được 23 năm.

Mọi thủ tục ghi danh với Ban Tổ Chức Đại Hội đang được Thiền viện Jolicoeur hoàn tất cho các bạn liên hệ.

Để biết thêm chi tiết về bạn đạo được giới thiệu, để đóng góp ý kiến về việc chọn bạn đạo cho những dịp tới, hay phát tâm ủng hộ, ... xin mời các bạn xem tin tức ở trang <http://troduyenbandaovietnam.jimdo.com/> và <http://troduyenbandaovietnam.jimdo.com/bam-vao-day-de-lua-chon/> hoặc liên lạc về meditation.jolicoeur@primus.ca.

Thành thật cảm ơn sự ủng hộ của quý bạn, và đặc biệt cảm ơn Ban Tổ Chức Đại Hội đã khéo léo thu xếp được lệ phí ghi danh ít tốn kém cho bạn đạo, theo đúng di ngôn của Thầy, nhờ vậy việc trợ duyên cũng dễ dàng hơn.

Ban Chấp Hành Thiền viện Jolicoeur, Montreal, Canada

LỤC THÔNG và LỤC TÂM THÔNG

LỤC THÔNG:

1. Trong sách Văn Tự Vô Vi, khi giảng về Lục Phủ Ngũ Tạng, Đức Thầy định nghĩa **Lục Thông là thông 6 trung tâm** (tức luân xa) **quan trọng của tiểu thiên địa**:

- Nam: trung tâm chân mày, hỏa luân xa.
- Mô: đỉnh đầu, khí luân xa.
- A: huyết mạng môn giữa hai thận, thủy luân xa.
- Di: giữa ngực, phát triển.
- Đà: ánh sáng bao quanh người, màu sắc.
- Phật: rốn, linh cảm.

Các luân xa này nối liền cơ thể với các trung tâm sinh lực của đại thiên địa: Trung tâm chân mày nối với mặt đất và Dục Giới (cõi dương tức tiên thiên), đỉnh đầu nối với Niết Bàn... Trên thực tế, mở trung tâm chân mày là huệ nhãn (thường thì có Minh Cảnh Đài ở trước ngực trước, rồi mới có huệ nhãn). Xuất hồn thì từ Nê Huồn Cung, phía dưới mỏ ác (và Thiên Cốc Cung).

Cũng có các luân xa khác như **chóp mũi** nối với mặt đất, giải trước trước ngực tốt nhưng Đức Phật A Di Đà chê thấp, khó đi lên cao. **Ngọc chẩm** sau đầu nối với cõi âm của Dục Giới, xuất ra đó gặp thiên ma, ác quỷ thì rất nguy hiểm. Nói chung, cơ thể người ta là một máy “rô-bô” của Thượng Đế, các luân xa là các chỗ cấm điện để nhận ánh sáng Thiên Đàng, tốt cũng có mà xấu cũng có (như quý môn quan trước ngực, hay hội âm phía dưới bộ sinh dục), bạn đạo Vô Vi nên theo đúng phương pháp tập để khai mở một cách trật tự.

2. Mở 6 luân xa thì **cũng thông được ngũ kinh**, tức các kinh mạch từ ngũ tạng lên đầu. Trong bài giảng Mẫu Ái 25 (gần cuối) có đoạn: “Quy thanh điền, **thông ngũ kinh**, giác mạch lý, trí phân minh...”

Thông ngũ tạng thì trị được nhiều tâm bệnh (*sửa tánh xấu*) và thân bệnh. Và nếu thông được lục phủ, nhâm, đốc thì càng trị dứt được nhiều bệnh hơn.

LỤC TÂM THÔNG:

Cũng trong sách Văn Tự Vô Vi: “Thông được 6 cái đó rồi thì thiên biến vạn hóa, vô cùng tri giác, thì mới đi tới cái **lục tâm thông**”.

A. Chữ **tâm chỉ các phần tâm linh** trong cơ thể con người. **Tâm pháp** là phương pháp tu luyện các phần tâm linh này bằng cách **gom lên đầu theo thứ tự** như sau:

1. Vía, Hồn,
2. Lục căn (chủ ngũ tạng, không phải 5 giác quan), Lục trần (chủ lục phủ),
3. Ngũ hành (NGŨ KHÍ TRIỀU NGUYỄN),
4. 1.250 tỷ kheo (TAM HỒN HỘI TỤ),
5. Linh thú ngũ tạng (LỤC TÂM THÔNG),
6. Tứ trụ, Linh thú bộ sinh dục, Rắn lửa, Hạc nước màng óc...
7. 84.000 lỗ chân lông (lên trước tiên và cũng lên sau cùng vì số lượng quá nhiều).

B. Sau các tỷ kheo thì **6 linh thú ngũ tạng cũng được gom lên đầu, đây chính là LỤC TÂM THÔNG** (sẽ được về Niết Bàn 2 lần):

1. **Rồng** (thanh long) từ thận trái,
2. **Cọp** (bạch hổ) từ thận phải,
3. **Trâu** (bạch ngưu) từ gan,
4. **Cọp đen** từ tim,
5. **Bạch hạc** từ phổi trái,
6. **Lân** từ tỳ (lá lách). **Ghi chú:** *Lục Tổ Huệ Năng không có vẽ linh thú này trong hình tiểu thiên địa.*

Lục căn và lục trần là lục thức (tương tự, 5 giác quan và ý cũng là 6 thức), điều khiển các sinh hoạt của cơ thể bằng những tư tưởng sống còn. Trong khi đó, 6 linh thú trong ngũ tạng không liên hệ với thể xác mà liên hệ với linh hồn, cũng có các tâm thức như Ngũ Lão (nhân, nghĩa, lễ, trí, tín), nên gọi là lục tâm (*hồn là tâm, vía là tánh*).

Các nguyên linh khác có mức độ hội nhập với linh hồn chỉ độ 70%, trong khi 6 linh thú ngũ tạng có mức độ hội nhập với linh hồn từ 80% đến 90%.

C. Về **Niết Bàn 2 lần**: Hồn vía đến **Niết Bàn** hội tụ hồn 3 lấy thanh điền, lần đầu được Đức Thầy đặc biệt sạc điền cho con rồng để giải dục và lân để trung tín.

Đối với các bạn đạo nhiều công đức, Hắc Bì Phật Tổ có thể cho phép Đức Thầy dắt bạn đạo lên Nguồn Cội, tần số tăng nhanh (35, 40...).

D. Các tần số chánh là:

- Tần số 10 là tự túc Dục Giới.
- Tần số 30 là tự túc Sắc Giới.
- Tần số 50 là **tự túc Vô Sắc Giới**: Từ phía âm có thể lấy điển dương, giúp cho việc xuất hồn lên Niết Bàn được dễ dàng (thông thường phải nhờ Đức Thầy lấy giùm).
- Tần số 100 là **Tự Túc Niết Bàn**, ngồi ở thế gian mà có thể lấy thanh điển Niết Bàn để ban cho đệ tử. Tần số này ở Nguồn Cội gọi là Tự Túc, khi đến đó có thể tự mình lấy huyền quang, không cần nhờ Hắc Bì Phật Tổ sặc cho.
Tần số cao nhất là 150.

Bạn Đạo ABC

3/6/2011

QUYỀN TRỢ GIÚP

Con đường tu học là một tiến trình giải mở tâm lý nội khoa, bài học là những bối cảnh xảy ra theo từng duyên nghiệp của mỗi người, cho nên không bài nào giống bài nào về hình thức nhưng cùng chung một nội dung đó là NỖI KHỔ.

Chúng ta thường thấy trong sự bình thường nhất của cuộc đời ẩn tàng cái bất thường trong đó, những nỗi đoạn trường trắc ẩn len lén trong tâm hồn của những người được ngợi ca là hạnh phúc, có lẽ vui hay khổ là hai mặt của một đồng đời không thể tách rời ra được.

Là một hành giả thiên môn, chúng ta không nên cầu nguyện Bề Trên gia hộ cho mình luôn được ấm êm, thuận lợi nhưng trên đường tu sửa thân tâm ta gặp phải áp lực lôi cuốn chẳng hạn như về Sắc Dục, và cảm thấy không kèm chế được, quá tải chịu đựng thì có thể xin Bề Trên trợ giúp.

Nhìn ngoài xã hội, khi chúng ta đảm nhiệm một công tác nào đó và cố gắng thực hiện mà vẫn không hoàn tất vì năng lực chưa đủ hay công việc quá nhiều thì ta có quyền nhờ đến sự trợ giúp.

Cái gì dờ thì chấp nhận dờ chớ đừng có tự ái. Danh lợi tình là cái ải mà ta còn vướng kẹt chưa thông thì cứ đối đầu với nó. Có nhiều khi cái nổi đam mê thâm kín bị phát hiện, biết bao nhiêu trạng thái phức tạp buồn thương oán hận tiếp diễn dâng trào, dẫn vật tâm hồn khi được mệnh danh là người của đạo pháp thì trong những lúc cô đơn tuyệt vọng đó, ta rất cần sự trợ giúp của Chư Tiên.

Quyền trợ giúp là một nhịp cầu liên kết giữa Trời và người, và nó sẽ tạo thành một khối điển quang quy nhất để dễ dàng hoàn chỉnh hơn trong việc giải tỏa duyên nghiệp thế gian với một niềm tin dứt khoát về đạo pháp, chứ không có cầu xin bỗng lộc vu vơ để hưởng thụ cá nhân.

*Tình thương Trời Phật rất ân cần
Cảm hóa cho người có nghĩa nhân
Trắc ẩn trí phàm xin trợ giúp
Chư Tiên thỉnh ý chuyển bao lần.*

TG: TSP

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 2 tháng 12 năm 1972

Tuyết rớt sương rơi lòng vẫn ấm
Khai thông thanh điển vẫn truy tầm
Hòa chung vũ trụ thân hồn tiến
Thế cảnh đảo điên chẳng sai lầm

Tình thương chẳng có khổ tâm
Tham dục phân hành càng lầm càng sai
Chiến tranh giết chóc phân hai
Lập trường khác hẳn lập đài đấu tranh
Tâm thân ô trược chẳng thanh
Đất đai thiên tạo giữ gìn làm chi
Bản thân cũng phải tan đi
Có vay có trả hồn thì mới yên
Chớ nên cảm ứng mặt tiền
Quên đi đường lối dẹp phiền nội tâm
Người tu phải gắng tự tầm
Khai thông nội tạng điển ân dung hòa
Bộ đầu ánh sáng phóng ra
Xét ta thanh tịnh mới là yên vui
Thế gian kích động sanh mùi
Khổ đau bệnh hoạn khổ vui tạm hành
Muốn tu cho sớm đạt thành
Tâm ta không động trước hành động điên
Cứu người thanh điển giao liên
Hại người xử thế mặt tiền bao vây
Hồn ta mới thật là thầy
Chẳng ai cướp được ngày ngày tiến thẳng
Bản thân đầy đủ cơ tàng
Gắng tu khai huệ góp phần dựng xây.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

ĐỊA NGỤC DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam
Minh Giải: Lương Sĩ Hằng

Hồi Mười Chín

DẠO PHỦ HOÀN HỒN BỐN LOÀI SINH VẬT

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 19 tháng 11 năm Bính Thìn (1976)

Thơ

Phi mao tái giác thất nhân tâm
Tại thế phi vi chủng nghịệt nhân
Vạn vật đồng tuần thiên lý chuyển
Tứ sinh bội đạo thái vi nhân.

Dịch

Thân người hóa vật mọc sừng lông
Làm quấy trần gian giống ác trồng
Chuyển biến lẽ Trời muôn vật đổi
Bốn đời phản đạo phá cương thường.

Tế Phật: Bữa nay sửa soạn đạo địa ngục, Dương Sinh mau theo thầy lên đài sen.

Dương Sinh: Thưa vâng, nhưng không rõ bữa nay mình đi đâu?

Tế Phật: Lần đạo âm phủ bữa nay thật khác xa các lần trước, có một cảnh đặc biệt phải lên tinh thần, tâm chớ hoang mang, kéo ảnh hưởng tới việc viết sách.

Dương Sinh: Vâng vâng, con đã lên đài sen, xin thầy khởi hành... A, tại sao phía dưới lại lóng lánh ánh vàng, có người đầu tỏa hào quang, ngồi sáng không trung.

Tế Phật: Ai biểu con lên mở mắt ra? Đó là ánh đạo ngồi tỏa từ Thánh Hiền Đường, bởi vì chúng ta tọa đài sen nổi ở giữa không trung nên trong Thánh Hiền Đường có chư thần phò hộ, có các môn sinh thiên định tập trung tinh thần, hai khí âm dương hội tụ ở tiêu điểm, tự nhiên phóng ra ánh sáng. Đó là công trình tu tập gian lao của các môn sinh tại Thánh Hiền Đường.

Dương Sinh: Xin hỏi ân sư, ánh đạo của các môn sinh trong Thánh Hiền Đường có thể bảo trì mãi mãi được không?

Tế Phật: Phàm sau khi rời Thánh Hiền Đường, đạo tâm không bỏ, hành đạo chuyên cần, ánh sáng càng ngày càng mạnh, càng ngày càng sáng. Nếu như sau khi rời Thánh Hiền Đường, bỏ mất tâm đạo, muốn gì làm nấy, lén lút làm chuyện tổn đức, ánh sáng liền biến thành bóng tối, mất đi vẻ sáng ngời. Nếu như trong Thánh Hiền Đường có tam giới cao chân giảng lâm, thì ánh đạo mạnh vô cùng. Do đó, kẻ gần gũi người có đạo hay chùa miếu, thánh đường, mà ở ngoài chẳng dám xâm phạm. Sau khi rời Thánh Hiền Đường, nếu như hành động bất nhân ác đức, đèn tâm lập tức tắt ngấm, mà quý thích tối sợ sáng, do đó dễ xâm nhập vào trong người, khi ánh

sáng ban mai ló dạng, quỷ ma tức khắc thối lui. Người đời không thể không thận trọng điều đó. Dương Sinh mau nhắm chặt hai mắt, để tới âm phủ dạo thăm.

Dương Sinh: Dạ dạ, con đã nhắm thật chặt hai mắt, mời ân sư khởi hành...

Tế Phạt: Đã tới nơi, Dương Sinh mau xuống đài sen.

Dương Sinh: Tại sao phía trước lại có dã thú, gà vịt cùng chim chóc tụ họp, có nên theo đường nhỏ này tới đó xem?

Tế Phạt: Đó là bốn loại sinh vật sau khi chết trở lại địa ngục, vì phía trước là ranh giới giữa cõi âm với cõi trần.

Dương Sinh: Bữa trước tới đây, tại sao con không nhìn thấy cảnh này?

Tế Phạt: Bởi vì con là người phạm, ta sợ con thấy quá nhiều, tinh thần sẽ bấn loạn, bởi vậy tạm dùng pháp thuật che mắt để con khỏi trông thấy cảnh bốn loại sinh vật trên đường trở về âm phủ.

Dương Sinh: Thì ra con đã bị ân sư đem phép tam muội ra rờn mà không hay. Những động vật này tới âm phủ tại sao lại kinh hoàng kêu la, bay nhảy, giống như bị người ta lừa đuổi vậy?

Tế Phạt: Bốn loài sinh vật này đầu thai ở dương gian, khi chết phần lớn đều bị người ta giết, do đó còn hoảng kinh chưa an định, một sớm đoạn tuyệt dương khí, liền bị âm khí bốc vây, tất cả đều trở về địa ngục để lãnh ba kiếp nhân quả. Nghiệp chướng của bốn loài sinh vật này khá nặng, tính linh u tối, nguyên khí suy nhược, lúc chết chẳng cần âm binh áp giải, tự nhiên bị hấp lực của địa ngục hút trở về, điểm này người đời phần lớn đều chưa rõ.

Dương Sinh: Đúng rồi, quả con mới nghe lần đầu trong đời. Chúng ta đi về phía trước phải không?

Tế Phạt: Đúng đây, chúng ta theo đám gia súc trâu, ngựa và dê này mà đi, đến như các loại hóa sinh, thấp sinh, hình dáng li ti, khi chết hồn phách nó nhỏ như hạt cát bị gió thổi tung lên, tốc độ bay rất lẹ, mắt phạm khó mà nhìn thấy rõ. Chúng bay về tụ họp ở âm ty, đợi sau khi đã hoàn hồn, sẽ được xét xử lại, hầu rõ về ba kiếp nhân quả.

Dương Sinh: Đa tạ ân sư đã chỉ giáo, nếu không con sẽ chẳng hiểu gì. Phía trước là cửa ngục của quỷ, tại sao hồn bốn loại sinh vật này không đi vào cửa lớn?

Tế Phạt: Vì cửa ngục quỷ do linh hồn người làm chủ, bốn loài sinh vật này nghiệp quá nặng, cho nên phải đi vào bằng cửa nhỏ hai bên.

Dương Sinh: Đã vào trong cửa ngục quỷ, tại sao nó không tới Giao Bộ Sảnh báo cáo?

Tế Phạt: Có nơi khác lo liệu cho chúng, nơi đó cách đây cũng chẳng xa, ta hãy đi theo chúng, mau mau lên...

Dương Sinh: A! Phía trước có một khu đất xanh mướt, giống như khu chăn nuôi, phía tay phải có một điện phủ, trên đề “*Phủ Hoàn Hồn Bốn Loài Sinh Vật*”. Bốn loại sinh vật này vừa kêu la thảm thiết vừa kéo tới tụ họp tại đây, đầu hướng về phía điện phủ gật gù lạy tạ như muốn giải bày tội trạng.

Tế Phạt: Phía trước chính là phủ Hoàn Hồn Bốn Loài Sinh Vật. Phạm bốn loại sinh vật chuyển kiếp đầu thai dương thế để lãnh nghiệp báo, sau khi trả hết nghiệp báo ắt trở lại phủ này để hoàn hồn trở lại hình người, mau đi tới trước phủ.

Dương Sinh: Ba vị quan viên từ trong phủ đi ra, không rõ họ là ai?

Tế Phạt: Đó là Thiên Tuế cùng quan viên phủ này, mau tới trước chào ra mắt.

Dương Sinh: Kính lạy Thiên Tuế cùng chư vị Tiên Quan.

Thiên Tuế: Miễn lễ, mau đứng dậy, hoan nghênh Tế Phạt cùng Dương Thiện Sinh thuộc Thánh Hiền Đường đã quá bộ xuống thăm bản phủ.

Tế Phạt: Bữa nay tôi dẫn Dương Thiện Sinh là môn sinh của Thánh Đế tại Thánh Hiền Đường, ở Côn Đảo thuộc Đài Trung trên dương gian, tới quý phủ tham quan. Xin Thiên Tuế chỉ giáo nhiều cho.

Thiên Tuế: Được được, mời hai vị theo tôi vào trong ngục nghỉ ngơi.

Dương Sinh: Đa tạ Thiên Tuế đã tiếp đãi quá nồng hậu.

Thiên Tuế: Mời hai vị ngồi, tướng quân mau dâng trà.

Dương Sinh: Nơi đây tiêu điều, tất cả đều cảm thấy hoang vắng, xin Thiên Tuế chỉ giáo nhiều cho.

Thiên Tuế: Phủ Hoàn Hồn Bốn Loài Sinh Vật này, người đời rất ít kẻ biết, còn trường hợp quý Thánh Hiền Đường vì phụng chỉ viết sách Địa Ngục Du Ký, có lệnh đặc biệt của Ngọc Hoàng nên Phủ Hoàn Hồn Bốn Loài Sinh Vật phải mở cửa để quý vị vào tham quan. Quả thực đó là hành động náo loạn cõi Trời.

Dương Sinh: Cảm tạ thiên ân thánh đức, xin Thiên Tuế chỉ giáo cho.

Thiên Tuế: Tôi cai quản phủ Hoàn Hồn Bốn Loài Sinh Vật này, làm chức Thiên Tuế vì bốn loài sinh vật này như loài rùa, sống tới 1.000 năm, do đó bản phủ lấy cái tên Thiên Tuế mà xưng hô, không gọi là Diêm Vương. Phàm lúc sống tội ác quá nhiều, sau khi bị đầy đọa ở Thập Điện xong còn bị phán đầy tiếp trong lục đạo thuộc hàng bốn loài sinh vật luân hồi, giáng thế bèn thay đầu đổi mặt, làm mất đi cái hình thể người quý báu. Tứ sinh chia ra làm thai sinh, noãn sinh, thấp sinh, hóa sinh. Bốn loài: thai sinh là cấp một, noãn sinh là cấp hai, thấp sinh là cấp ba, hóa sinh là cấp bốn. Vì nặng nghiệp cho nên phải đầu thai dương thế để nhận quả báo. Khi bốn loại này chết đi, loại thai sinh, noãn sinh hồn phách giống người nên linh hồn toàn vẹn; thấp sinh, hóa sinh nghiệp quả nặng, hồn phách bị tan rã. Bởi vậy hai loại này khó mà hoàn hồn, phải đợi toàn thể hồn linh tập hợp lại, hoàn chỉnh đầu đó xong xuôi, khi ấy mới phục hồi nhân thân được.

Tế Phật: Đã tới giờ rồi, thầy trò tôi phải trở về Thánh Hiền Đường, lần khác lại xin tới làm rộn nhiều hơn nữa.

Dương Sinh: Được nghe lời chỉ giáo quả là sung sướng, xin tạm biệt, đa tạ Thiên Tuế đã chỉ vẽ cho. Chúng tôi cần phải trở lại Thánh Hiền Đường.

Thiên Tuế: Có điều chi khiêm lễ xin rộng lòng tha thứ. Lần tới xin trở lại thăm bản phủ.

Tế Phật: Dương sinh mau rời phủ, sửa soạn trở lại Thánh Hiền Đường.

Thiên Tuế: Xin tiễn chào.

Tế Phật: Cảm tạ lời vàng ngọc của Thiên Tuế. Xin được bao dong che chở.

Thiên Tuế: Chớ quá lễ độ. Vì giờ trở lại Thánh Hiền Đường của Dương Sinh đã tới, tôi không tiện lưu giữ.

Tế Phật: Dương Sinh mau lên đài sen.

Dương Sinh: Con đã sẵn sàng, xin thầy trở lại Thánh Hiền Đường...

Tế Phật: Thánh Hiền Đường đã tới, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

